

L'ofici de rajoler a Vilassar

Audio: Enric Ortega, director del Museu de Vilassar de Dalt

Text: Josep Vilademunt, secció de Ciències de la natura del Museu Arxiu de Vilassar de Dalt

Ens han anomenat teulers, terrers i rajolers, però tots hem fet sempre la mateixa feina, obrar peces de terrissa per bastir les llars. Exercíem l'ofici a l'aire lliure, de sol a sol, en dies freds esllavissàvem les terreres d'argila de Vallmorena amb pics i magalls i l'apilàvem amb xapos, en dies calorosos, a cabassos carregàvem la terra roja en carros de trabuc tirats per matxos i la portàvem als forns d'obra de la Fornaca, del veïnat d'en Parera i de mas Vidal on l'escampàvem a l'era i l'afinàvem, primer desfent els terrossos amb un martell i després aixafant-la amb un rodet de pedra; ben fina, la remullàvem amb aigua dins una bassa per enllotar-la i pastar-la, en dèiem anar a pastar fang.

Amassat el fang el portàvem a l'era amb carretons on omplíem a ma un motllo de fusta, l'allisàvem, trèiem el motllo i apa, tornem-hi. Deixàvem les peces exposades al sol, i a mig assecar les picàvem per aplanar-les i escairar-les per seguidament apilar-les en plec de llibre o en espiga sota el porxo, obert als quatre vents, perquè s'acabessin d'assecar. Mentre tant atestàvem el forn amb feixines i costals portats pels boscaters esperant que tinguéssim prou peces per enforar. Encès el forn la cuita durava una setmana.

Ens diem Abril, Malo, Comas, Finet, Pere Joan, Vidal, Samon, Gasull, Xifra, Sala, Puig ... i amb les nostres mans i l'ajuda de terra, aigua, aire i foc hem obrat els totxos, els maons, les teules, els pitxolins, les rajoles, les toves i els cairons que cobreixen els terres, parets i teulades dels masos, fàbriques i cases de cós de Vilassar. Avui, a només uns quants us deu quedar el record de la societat "dels rajolers" el nostre lloc de trobada i esbarjo sota el patronatge de nostra senyora del Carme.